

Overføring af Fanger Sted fra den ene Straffeanstalt til den anden; de hensad i Arresthusene i saa lang Tid, før de kunde komme ind i Straffeanstalterne, at en rationel Forandring ikke lod sig gennemføre. Det Hensyn er i og for sig afgørende. Det andet Hensyn er det, at det er altid vanskeligt at finde den rette Mand at sætte i Spidsen for et saadant Arbejde. Thi et saadant Arbejde maa jo ledes forretningsmæssigt; hvis det bliver ledet rent embedsmæssigt af en Embedsmand fra Ministeriet, tvivler jeg meget om, at det bliver gennemført paa den rigtige Maade. Der maa forretningskyndig Assistance til, der maa et Samarbejde i Stand mellem en Forretningsmand og Fængselsdirektøren, de maa arbejde i god Samdrægtighed og god Forstaaelse i den paagældende Sag. Jeg har tænkt mig, at man kunde lønne den paagældende Mand, man tog dertil, med visse Procenter af det Beløb, som blev indvundet. Saaledes har jeg tænkt mig dette Spørgsmaal ordnet. Detaillerne i det er endnu ikke afgjorte — og jeg haaber ogsaa, jeg har Tingets Tilslutning til at ordne Forholdet paa denne Maade, der jo er i god Overensstemmelse med de Afgørelser, Tinget tidligere har truffet paa dette Omraade.

Medens jeg er ved Fængselsforholdene, skal jeg tillige omtale de Lønforhold, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) fremdrog. Det ærede Medlem fremdrog Forholdene paa Sygehuset og mente, det var godt, at der nu var blevet lagt Linoleum der. Men han mente, at der ogsaa kunde foretages andre Forandringer. Jeg skal i saa Henseende minde om, at hele Sygehuset er blevet underkastet en gennemgribende Reparation i indeværende Aar, hvorfor der ogsaa paa Tillægsbevillingsloven er blevet søgt et Beløb til det; der er kommet Badeværelse, W. C. og Køkken derovre, kort sagt, det ser helt forandret ud nu i Sammenligning med tidligere.

Dernæst talte det ærede Medlem om Fængselsbetjentenes Løn og skildrede mig som en næsten barbarisk Arbejdsgiver paa dette Omraade. Jeg kan ikke svare det ærede Medlem andet her, end hvad jeg har været før, nemlig at jeg ikke tror, det vil være til nogen Nytte, at jeg kommer til den høje Rigsdag og beder om Forandring i en af de store Lønningslove, som blev

stadfæstet den 27. Maj 1908. Jeg antager, at man ikke vil gaa ind paa en Revision af disse Love allerede nu, og det er Grunden, hvorfor jeg ikke kommer med et saadant Lovforslag. Det Reglement, som det ærede Medlem omtalte, er fra ældre Tid, det er vistnok ældre end Lønningsloven, og nu binder jo Lønningsloven. Ministeriet paa dette Omraade. Der findes derom i Lønningslovens § 4, sidste Stykke, en Bemærkning om, at for særligt Arbejde kan Fængselsbetjentene faa et særligt Gratiale. Denne Bestemmelse har jeg netop benyttet mig af i Aar, og jeg har faaet Finansudvalget til at bevilge et Beløb til den Betjent, som havde Nattevagt i Sygehuset. Men jeg tror, Tinget er enig med mig paa dette Omraade.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte dernæst Ansættelsen af en Strandfoged oppe i Ringkøbing Amt og oplyste fuldt korrekt, at det jo er Amtmanden, som besætter den paagældende Stilling og ikke Justitsministeriet. Der har været en betydelig Sag, ikke just om dette Spørgsmaal, men i det hele taget om Ansættelse af Strandfogder i Fjaltring Kommune og andre nærliggende Kommuner. Denne Sag er blevet indanket for Justitsministeriet, der billigede den Afgørelse, som den stedlige Politimester og Amtet havde truffet, hvorefter der fra 1. April i Aar i Stedet for de paa det paagældende Omraade tidligere bestaaende 7 omskiftelige Strandlen oprettedes 8 faste Strandlen, nemlig 3 i Fjaltring, 4 i Bøvling og 1 i Nørre-Nissum. Ved denne Ordning mistede nogle Strandfogder deres Stilling, men nogle var saa gamle, at man ikke kunde tænke sig, at de vilde bryde sig om at søge, naar der blev ledigt, og Ministeriet akkviescerede ved Ordningen, men bemærkede i sin Skrivelse, at man fandt det rimeligt, at de i Anledning af Omordningen fra 1. April afskedigede 7 Strandfogder, som alle var hjemmehørende i Fjaltring Sogn, naar de ikke var for gamle, kom fortrinsvis i Betragtning ved de nye Ansættelser. Der gik nogen Tid, og saa døde en Strandfoged derovre. Paa Grund af den Henstilling, Ministeriet havde gjort til Amtet, fandt Amtet det rettest at meddele Ministeriet, at der desuden var kommet nogle andre